

Sygn. akt IV Ua 27/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Elżbieta Wojtczuk

Sędziowie : SSO Katarzyna Antoniak

SSO Jerzy Zalasieński (spr.)

Protokolant : st.sekr.sądowy Marta Żuk

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015 r. w Siedlcach

na rozprawie

sprawy z wniosku J. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z udziałem zainteresowanej (...) Spółdzielni Pracy (...) w S.

o prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 maja 2015r. sygn. akt IV U 439/13

oddala apelację.

Sygn. akt IV Ua 27/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 maja 2015r. Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. uwzględnił odwołanie J. J. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 14 października 2013r. odmawiającej ubezpieczonej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy i zasądził na jej rzecz kwotę 2816 zł za 4% uszczerbku na zdrowiu.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że ubezpieczona zatrudniona jako dziennikarz w (...) Spółdzielni Pracy (...) w S. w dniu 17.02.2011r. wracała z G. do zakładu pracy w S. kierując własnym samochodem osobowym marki (...). Poruszała się z prędkością 30-40 km/h. Nawierzchnia drogi była oblodzona i śliska. Padał deszcz ze śniegiem. Około godziny 14.30 w miejscowości O. ubezpieczona „złapała” pobocze, wpadła w poślizg i zderzyła się z nadjeżdżającym z przeciwka samochodem osobowym marki (...). W wyniku tego wypadku ubezpieczona doznała skręcenia kręgosłupa szyjnego co spowodowało długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 4%. Mając na uwadze treść zeznań ubezpieczonej, świadka zdarzenia oraz wnioski opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego Sąd Rejonowy uznał,

iż zdarzenie z 17.02.2011r. nie zostało wyłącznie spowodowane przez udowodnione naruszenie przez ubezpieczoną umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia. Na zaistnienie niniejszej kolizji drogowej złożyły się dwie przyczyny, tj. zachowanie samej ubezpieczonej w postaci naruszenia art. 19 ust. 1 ustawy z 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012r., poz. 1137) oraz trudne warunki drogowe. Sąd I instancji przywołał wyrok Sądu Najwyższego z 3.12.2013r. (II UK 169/13, LEX nr 1421810), który podzielił w całej rozciągłości. Ustalając wysokość uszczerbku na zdrowiu Sąd Rejonowy oparł się na treści opinii biegłych lekarzy, którą również podzielił.

Od wyroku tego apelację złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W swojej apelacji pełnomocnik ZUS zarzucił naruszenie przepisu art. 233 par.1 kpc poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz art. 21 ust.1 i 11 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych poprzez nie zastosowanie tego przepisu i uznanie, że zdarzenie w dniu 17.02.2011r. jakiemu uległa J. J. nie zostało wyłącznie spowodowane udowodnionym naruszeniem przez ubezpieczoną przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, a spowodowanym przez nią wskutek rażącego niedbalstwa.

Podnosząc ten zarzut wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sadowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł, że rażące niedbalstwo ubezpieczonego polega na tym, że nie dostosowała prędkości jazdy do panujących warunków drogowych, za co została ukarana mandatem karnym w kwocie 200 zł. Ponadto organ rentowy zakwestionował opinię biegłych ustalającą uszczerbek na zdrowiu ubezpieczonej na 4%.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jest niezasadna i jako taka na uwzględnienie nie zasługuje.

Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela ustalenia dokonane przez Sąd Rejonowy przyjmując je za własne. Sąd Rejonowy w Siedlcach dokonał wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego oceniając wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania zgodnie z art. 233 par.1 kpc. Sąd Rejonowy dokonał nieprawidłowej wykładni obowiązujących przepisów prawa, lecz nie miało to wpływu na prawidłowość wyroku.

Zdaniem Sądu Okręgowego występowania niekorzystnych zjawisk atmosferycznych nie można utożsamiać ze współprzyczyną wypadku. W razie wystąpienia takich zjawisk kierowca ma obowiązek zachowania szczególnej ostrożności i dostosować prędkość pojazdu do panujących warunków na drodze. Warunki atmosferyczne, rodzaj nawierzchni, pora dnia i nocy są to zjawiska obiektywne, które kierującemu pojazdem są znane i do których powinien się dostosować. Natomiast współprzyczyną wypadku może być zachowanie się innego uczestnika ruchu drogowego, niespodziewana przeszkoda na jezdni, rozlana plama oleju, ubytek nawierzchni itp. W ocenie Sądu Okręgowego, zgodnie z opinią biegłego z zakresu ruchu drogowego, jedyną przyczyną wypadku była nieprawidłowa technika jazdy ubezpieczonej. Zachowania się ubezpieczonej nie można jednak zarzucić rażącego niedbalstwa.

Należy zauważyć, że zgodnie z art. 21 ust.1 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz.1673 ze zm.) jedną z przyczyn pozbawienia pracownika świadczeń jest okoliczność, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Ubezpieczona prowadziła pojazd z niewielką prędkością, a do zderzenia doszło na skutek poślizgu. Takie zachowanie ubezpieczonej można zakwalifikować co najwyżej w kategoriach lekkomyślności, a nie rażącego niedbalstwa.

Odnośnie wysokości procentowego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej Sąd Okręgowy w całej rozciągłości podziela stanowisko Sądu I instancji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 385 kpc orzekł jak w wyroku.